

ဝေးရဲ့သင်္ချာနေ့မှစ၍

မိုး သား ကျား ရင့်

အပိုင်း(၁)

နှစ်တွေ အလီလီ ပြောင်းလဲပြီး အချိန်တွေ တဖြည်းဖြည်း ကုန်ဆုံး လာခဲ့သည် နှင့် အမျှ "ဂုဏ်လင်္ကာသွေး" ဆိုသည့် ကလေးလည်း အရွယ် ရောက်လို့ လာခဲ့လေပြီ။

"ဒုန်း ... ဒုန်း ဟေ့ကောင် လင်္ကာသွေး တံခါးဖွင့်စမ်း"

မိန့်ခွန်းဘုရင်က သားဖြစ်သူ ဂုဏ်လင်္ကာသွေး အခန်း တံခါးကို ထုရင်းအော်ခေါ်လိုက်သည် ။

မနေ့ညက သူ့အိမ်မှာ မရှိတုန်း သားအပြင် ခိုးထွက်ပြီး ရန်ဖြစ်လာသည် တဲ့ ။ မနေ့ကမှ တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲ ဖြေဆို ခဲ့ပြီးသည့် ၁၅နှစ် အရွယ်ရှိသား။ အသွေးလည်း အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ အိပ်ရာမှ ထကာ ဖခင် ဖြစ်သူကို တံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်သည် ။

"ဖေဖေ ... ဘာလို့ ဖို့ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်တာလဲ"

"ဟေ့ကောင် ... မင်း ဘောင်းဘီရှည်ဖြစ်ဖြစ် တဘက်ဖြစ်ဖြစ် သွားယူပြီး ဝတ်ခဲ့။ ငါ့ရှေ့မှာ ဒီတိုင်း နေစရာလား"

ရာသီဥတုက အရမ်း ပူလွန်းသည့် အတွက် ပေါင်လောက်ရှိသည့် အသားကပ် အတွင်းခံ ဘောင်းဘီတိုလေး ကိုသာသူ ဝတ်ဆင် ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည် ။

"ကျွတ် ... သားအဖချင်းပဲ ဖေဖေရာ"

"သားအဖတွေ ဘာတွေငါမလိုချင်ဘူး။ သွားဝတ်ဆို သွားဝတ်ပေါ့"

ဖေဖေ အကြောင်းကို သိနှင့် နေတာမို့အသွေး လည်း ဘေးနားက တကက်တစ်ထည်ကိုယူကာ ပတ်ထားလိုက်သည် ။ အဲဒီတော့မှ ...

"မင်း မနေ့ညက ရန်ဖြစ်လာတယ်ဆို။ အပြင် ခိုးထွက်တာ ငါမဆူဘူး အပြင်ထွက်ပြီး ရန်ဖြစ် လာတာတော့ ငါမကြိုက်ဘူးနော်"

"ကျွန်တော်လည်း မဖြစ်ချင်ပါဘူး သူတို့ က အရင် ရန်လာစတာကိုး ။ သား ငြိမ်နေရင် သားပဲ ခံရမှာ "

"အမှား လုပ်ထားလို့ သား တွေဘာတွေနဲ့ ငါ့ကို လာခွဲ မနေနဲ့ ။ နောက်တစ်ခါ ရန်ဖြစ်တယ် ဆိုတာ ငါ မကြားချင်ဘူး"

"ဟုတ် ... ဖေဖေ နောက်တစ်ခါ မဖြစ်စေရဘူး။ ရှေ့တစ်ခါ ဖြစ်ရင်တော့ ကျွန်တော့်အမှား မဟုတ်ဘူး နော်"

"ကျစ် ... မင်းကွာ အဖေကို မလေးမစားနဲ့ ။ မင်းငါ့လက်သီးစာ မိတော့မယ်"

"ဟားဟား ... တကယ်လည်း မထိုးရဲပဲနဲ့ များ "

"လင်္ကာ ... သွေး ... ငါ့စိတ်ကို လာမဆွနဲ့ နော်"

"သူမိန်းမကို လွမ်းလို့ များ .. ကျွန်တော့် နာမည်ကို အရသာခံပြီး ခေါ်နေတယ် ... လင်္ကာတဲ့ "

သားဖြစ်သူက သူ့ကို အတည်ပေါက် သလိုနဲ့ ပြုံးစိစိဖြင့် စနေသောကြောင့် အနာပေါ် တုတ်ကျသလို ခံရခက်သည် ။ အချိန်ရာသီတွေ ပြောင်းလဲပေမဲ့ လွမ်းငွေ့တွေတော့ တစ်ဖန်ပြီး တစ်ဖန် ပြန်လည် နှိုးထ

လာသည်။ ။ အတိတ် နယ်ပယ်ထဲတွင် မပီစေချင်သောကြောင့် သူခေါင်းကို တွင် တွင် ခါယမ်း ထုတ်လိုက်သည်။ ။

"အပိုတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့ တော့ ... ငါက သူ့ကို လွမ်းစရာလား လွမ်းဖို့ အချိန် မရှိဘူး"

"ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ဒါနဲ့ ဖေဖေ ဒီနေ့ အန်တီ ပြန်လာမယ်ဆို"

သားက သူ့မိခင်ဖြစ်သူ မိန်းအလင်္ကာ ကို "အန်တီ" ဟု သာ ခေါ်ခဲ့သည်။ ။

မိန်း ထွက်သွားပြီး ကတည်းက ခုထိ သူတို့ ဆီကို ပြန်ရောက်မလာခဲ့ပါ။ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်ခေါ် ခဲ့ပေမဲ့ မိန်းဘက်က ခေါင်းတွင် တွင် သာ ခါယမ်းခဲ့သည်။ ။ ကြာလာတော့လည်း မိန်း၏ ဥပေက္ခာပြုမှု စိတ်ပျက်ခြင်းများကို နားလည် လာပြီး ဘယ်တော့မှ မိန်းကို သူ့ဆီ ပြန်လာပေးဖို့ မတောင်းဆို တော့ပါ။ နှစ်ဦးကြား ကွာရှင်း ပြတ်စဲမှုမရှိပဲ ဝေးရင်းဝေးသွား ခဲ့ကြသည်။ ။ အခုတော့ သူမ ပြန်လာမည် ဆိုပါလား။

"မင်းကို ဘယ်သူပြောတာလဲ"

သူ့အမေးကြောင့် လင်္ကာသွေး မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ...

"ဘွားချို ဆီကနေ ကြားခဲ့တာ ... ဖေဖေ အန်တီက ပြန် လာပြီး ကျွန်တော်တို့ နဲ့ အတူ ပြန်လာနေမလား"

"မင်းက မင်းအမေနဲ့ အတူနေချင်လို့ လား"

"မနေချင်ဘူး ... လသားအရွယ် ကလေး ဘဝကတည်းက လှည့်မကြည့်ပဲ ကျွန်တော့်ကို ထားခဲ့တယ်လေ။ ... သူက ကျွန်တော်တို့ ကို စိတ်ပျက် သွားခဲ့သလိုသူ့ကိုလဲ ကျွန်တော် စိတ်ကုန်မိတယ်။ ဘယ်အမေကမှ ကိုယ့်သားကို အချိန်ကြာ ပစ်မသွားဘူး။ အခုမှ ပြန်လာမတဲ့ လား"

ရယ်ရတယ်"

မိခင်ကို စိတ်နာသလိုဖြင့် ပြောနေသည့် သားဖြစ်သူကို ကြည့်ကာ သက်ပြင်း ချလိုက်သည်။ ။

"မင်းအမေက မင်းကို ချစ်ပါတယ်"

"ကျစ် ... မထင်ပါဘူး ကျွန်တော် သိထားတာက သူက ကျွန်တော့်ကို နို့တိုက် ကျွေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ဆို ... ဘာကြီးလဲ ဖေဖေရာ။ သူ့အလှ ပျက်မှာ စိုးလို့ မဟုတ်ဘူး လား"

"သူ့ဘာသာ နို့တိုက်တိုက် မတိုက်တိုက်သူက မင်းအမေ။ ဒီအကြောင်း မင်းဘယ်က သိလာလဲ ငါမသိဘူး ဒါပေမဲ့ မင်းကို ငါပြောမယ် မင်းမသိသေးတဲ့ အရာတွေ အများကြီး ရှိတယ်"

"ကျွန်တော့်အမေ မဟုတ်ဘူး သူက ဖေဖေ မိန်းမ"

"သူက မင်းအမေ"

"သူက ဖေဖေမိန်းမ"

"သူ့ကို မင်း မခေါ်ချင်ပေမဲ့ မင်းမတော်လို့ မရဘူး ဂုဏ်လင်္ကာသွေး"

"အဲဒီလိုပဲလေ ဖေဖေ မခေါ်ချင်ပေမဲ့ မတော်လို့ မရဘူး သူက ဖေဖေ မိန်းမ"

"ကျွတ် ... အေးကွာ ... သူက ငါ့မိန်းမ။ ငါက မင်းအဖေ ဒါကြောင့် သူက မင်းရဲ့ အမေ ရှင်းပြီလား ... မင်းဘာထပ် ပြောချင်သေးလဲ"

"ဖေဖေက အန်တီ နဲ့ ပြန်ပေါင်းချင်လို့ လား"

"ပြန်ပေါင်းရအောင် သူနဲ့ ငါက ကွဲခဲ့ကြလို့ လား"

"မကွဲခဲ့ပေမဲ့ ဝေးခဲ့ကြပြီးပြီလေ။ အမှန်တိုင်း ပြောရရင် ဖေဖေကို

တစ်ယောက်တည်း နေစေချင်တယ် ဖေဖေ ကြိုက်သလောက် ရည်းစား
တွေ ထားလို့ ရတယ်ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ အန်တီနဲ့ ပြန်မပေါင်း စေချင်ဘူး။"

သားရဲ့ စကားကြောင့် ဖျတ်ခနဲ သားကို သူ လှည့်ကြည့်လိုက်သည် ။

"ဘာလို့ လဲ ..."

"ကျွန်တော် မသိဘူး ကျွန်တော် ခံစားမိသလောက် အန်တီကို အမေ
မခေါ်ချင်ဘူး။ သူ့ကို ကျွန်တော် မချစ်ချင်ဘူး။ ကျွန်တော့်ကို ဥပေက္ခာ ပြု
ခဲ့လို့ သူ့ကို မုန်းမိတယ်"

"သူက မင်းရဲ့ မွေးမိခင် မင်း ငရဲကြီးလိမ့်မယ်"

"ကြီးကြီးဗျာ ... အကြီးခံလိုက်မယ် ကျွန်တော့် ဘဝမှာ အမေ ဆိုတာ
မရှိဘူး"

မိခင်ဖြစ်သူကို အမုန်းကြီး မုန်းနေသော သားဖြစ်သူကို ကြည့်ကာ
အံ့သြမိသည် ။ သားက အမေကို မုန်းတတ်အောင် သူသင်ကြား ပေးခဲ့
တာလည်း မဟုတ်ပါ။ ဒါဆို ပတ်ဝန်းကျင် ကြောင့် လား။ ဟုတ်မည်
ထင်ပါသည် ။ အမိမဲ့သား ဆိုပြီး သူငယ်ချင်းတွေ ကြားမှာ သား နာကျင်
ခံစားခဲ့ရမှာ ပေါ့။ မိန်း ရယ် ... ငါက နှလုံးသားသာ မရှိခဲ့တာ။ မင်းက ငါ့
ထက် နှလုံးသား ကင်းမဲ့ခဲ့တာ။

မိန်း ... နိုင်ငံခြားကနေ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း အိမ်ပြန် အဝတ်အ
စား လဲပြီးတာနဲ့ မင်းဆက် ဖွင့်ပေးထားသည့် သူမ ပိုင်ဆိုင်သည့် 'လင်္ကာ
' ဆိုသည့် စားသောက်ဆိုင် ဆီကို ကားမောင်း လာခဲ့သည် ။ သားဖြစ်သူ
ကို သွားတွေ့ချင် ပေမဲ့ ... သားဘက်က သူမကို လိုလားသည့် အရိပ်အ
ယောင် မပြတာမို့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည် ။ သားဖြစ်သူကို ဖုန်းနဲ့ သာ

အဆက်အသွယ် လုပ်ခဲ့ဖူးသည် လူချင်း မတွေ့ဖူး သေးပါ။

မင်းဆက် ပို့ပေးလာသည့် ခိုးရိုက်ထားသည့် သားဖြစ်သူ ဓာတ်ပုံများ ကို ကြည့်ပြီး ရင်ထဲပိုက်ကာ အကြိမ်ကြိမ် ငိုကြွေးခဲ့ရသည် ။

သားက 'အန်တီ' ဟု သူမကို ခေါ်လိုက်တိုင်း နှလုံး ပေါက်ထွက်မတတ်အောင် ခံစားခဲ့ရသည် ။ ကားကို မောင်းရင်း သားဖြစ်သူ အကြောင်းကို တွေးမိကာ ကျန်လက်တစ်ဖက်က မျက်ရည် သုတ်လိုက်သည် ။ ချက်ချင်းပင် ...

"ဂျိမ်း..ဂျွန်း" ဟူသော အသံဖြင့် သူမ၏ ကားကို နောက်ကနေ ဝင်တိုက်သွားခြင်းကို ခံလိုက်ရသည် ။ ကားနှစ်စီး ပွန်းငြိ မိသွားသဖြင့် သူမလည်း ကားပေါ်မှ ဆင်းသက်ကာ ...

"ရှင် ... ကျွန်မ ကားကို ဝင်တိုက်ရအောင် ရှင့်မျက်စိ မမြင်ဘူးလား"

ထိုသူမှာ လည်း ကားပေါ်မှ ဆင်း လာပြီး

"Sorry ... အရေးကြီးကိစ္စ ရှိနေလို့ ဪ ... ဘယ်သူများ လဲလို့ မင်းကိုး"

"ရှင် ... ရှင် ကျွန်မ ကားမှန်း သိလို့ တမင်တကာ ဝင်တိုက်တာ မလား။ မိန့်ခွန်းဘုရင်"

မိန့်ခွန်းဘုရင် လည်း တပ်ထားသော မျက်မှန် အမည်းကြီးကို ဖြုတ်ချလိုက်ကာ ...

"ကိုယ့် နာမည်ကို တစ်လုံးမကျန် မှတ်မိသေးလို့ ကျေးဇူး တင်ပါတယ်"

"အပိုတွေ လာပြောမနေနဲ့ ကျွန်မရှင်ကို မေ့ရအောင် အတိတ်မေ့နေ

တာ မဟုတ်ဘူး "

"ဟွန့် ... ဟုတ်တာပေါ့ မင်းက အတိတ်မေ့နေတာ မဟုတ်ဘူး နှလုံး သားမဲ့တာ"

"မဆိုင်တာတွေ လာပြောမနေနဲ့ ။ ရှင့်ကြောင့် ကျွန်မ ကား ပွန်းသွား ပြီ"

"ငါ မင်းရဲ့ ဖင်ကို မတော်တဆ ဝင်ကြိုးခဲ့လို့ မင်း အလျှော် လိုချင် တာလား"

သူ့စကားကြောင့် မိန်းမအလင်္ကာ မျက်နှာ နီမြန်းကာ ဆွေ့ဆွေ့ခုန် ဖြစ်သွားသည် ။

"ဘာ ... ရှင် ရှင် စကားကို ဘယ်လို ပြောနေတာလဲ အဲဒါကြောင့် ရှင့် ကို ကြည့်လို့ မရတာ"

"ကျွတ် ... ဘာလဲကွာ ငါက မင်းရဲ့ ကား နောက်ဖင်ကို ဝင်ကြိုးခဲ့တာ လေ ဒါကိုပြောတာ မင်း ဘာတွေ အတွေး လွန်နေတာလဲ"

"တော်ပြီ ... ရှင့်လို ရိုင်းစိုင်းတဲ့ သူနဲ့ စကား ဆက်မပြောနိုင်ဘူး။ အချိန်တွေ ကြာသွား တာတောင် အကျင့်က ရှိနေတုန်းပဲ"

"ငါ့အကျင့်တွေ ကိုလည်း မှတ်မိနေတုန်းပဲလား။ ဟုတ်တယ် မင်းထင်သလို ငါဘာမှ မပြောင်းလဲဘူး"

"ရှင့်ဘာသာ ပြောင်းချင်ပြောင်း မပြောင်းချင်နေ ကျွန်မနဲ့ မဆိုင်ဘူး ။ ... အခုမှ ပြန်ရောက် လာတယ် ရှိသေး ... မမြင်ချင်တဲ့ သူနဲ့ လာတိုး နေရတယ်လို့ "

မိန်းမအလင်္ကာ ဒေါသထွက်ကာ ကားထဲသို့ ပြန်ဝင်ပြီး သူ့ရှေ့မှာ ချက်

ချင်းပင် မောင်းထွက် သွားလိုက်သည် ။ မိန့်ခွန်းဘုရင် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကာ ဘယ်ဘက်ရင်အုံကို ကိုင်ပြီး ပြုံးနေခဲ့ မိသည် ။ ဟုတ်တယ် ... မိန်း မင်းနဲ့ ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ ငါ့ဘဝရဲ့ အရာရာတိုင်းက ဘာကိုမှ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိခဲ့ဘူး။ အရင်လိုပါပဲ ... အသက်အရွယ် အချိန်အခါတွေ ပြောင်းလဲသွားပေမဲ့ ... မင်းရဲ့ အလှဘာမှ မပြောင်းလဲ မချို့ယွင်းခဲ့ဘူး။

မင်း ဟိုတုန်းက ထက်တောင် အရမ်း လှလာတယ်။ မင်းနဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ ပြာရင့်ရောင်ကို အမြဲတမ်း ဝတ်ဆင်ပြီး ဆံပင် ဖြန့်ချထားရင် ဘာလက်နက်မှ မပါရင်တောင် ဒီကောင်ကြီးကို ... အကြိမ်ကြိမ် အခါခါသေစေတယ် ... မိန်း။ မိန်း ... ဆိုသည့် စကားလုံးကို အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုပြရရင် ... မင်းက ကိုယ့်ရဲ့ ချစ်ရသော မိန်းမ။ မင်းက ကိုယ့်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော မိန်းကလေး။ မင်းက ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အဓိက မိန်း (Main)။
